

[Vanggaard.]

højtærede Minister maa, idet han udtalte dette, have forvekslet sine egne Udtalelser med mine, anden Forklaring kan jeg ikke finde.

Det forekommer mig endvidere højt mærkeligt, at den højtærede Minister er forarget over, at jeg — saaledes som det efter hans Formening skulde være Tilfældet — har villet udnytte denne Sag til politisk Mistænkeliggørelse. Det har jeg ikke villet. Jeg har støttet et Andragende fra Dansk Fiskeriforening; det har lidt en krank Skæbne, og jeg har i den Anledning ikke kunnet undlade at fremhæve den Velvillie, som det forrige Ministerium havde stillet i Udsigt at vise dette Andragende. Det er ganske naturligt.

Men altsaa, naar en Venstremand siger noget saadant, er det Politik! hvis en Socialdemokrat støtter Fiskernes Krav, er det naturligvis ikke Politik! Denne Forargelse over, at jeg skulde have talt Politik, forekommer mig særlig mærkelig, naar man tænker paa, at baade den højtærede Statsminister og hans Parti sjældent har forsømt nogen Lejlighed til at koge politisk Suppe paa enhver Pølsepind, der har været at opdrive.

Den højtærede Minister beklagede sig over, at han ikke havde faaet noget Svar fra Dansk Fiskeriforening. Men naar man faar Afslag paa sine Ønsker, er det jo ofte, at man undlader at svare. Nu siger den højtærede Statsminister, at der er fremkommet et Andragende fra Fiskerne i Esbjerg om en mindre Station, og det er jo muligt, at dette Andragende om en mindre Station kan føre til en nogenlunde tilfredsstillende Løsning, selv om det bliver en mindre værdifuld Løsning end den, Dansk Fiskeriforening andrager om, og som fik Støtte af den tidligere Minister.

Nørskov: Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som desværre ikke er til Stede.

Jeg kan jo ikke paastaa, at den højtærede Minister var særlig velvillig overfor de Henstillinger, der her har lydt til ham om at nedsætte Privatbanernes Tilslutningsafgift til Statsbanerne. Jeg mente, det var en Vej til at komme de Egne til Hjælp, som i de senere Aar har bygget Privatbaner, fordi de nye Privatbaner, der er bygget i den dyre Tid, maa svare en større Tilslutningsafgift til Statsbanerne end de Privatbaner, der er bygget for en

længere Aarrække siden, i den billige Tid. Jeg mener derfor, at det var billigt, om man havde ændret dette Forhold, saaledes at alle Baner paa dette Omraade var stillet ens.

Det er jo saaledes, at der er enkelte Kommuner her i Landet, som paa Grund af Forhold, vi alle sammen kender, praktisk talt er kommet i Nødstilstand. Jeg skal saaledes nævne, at der er Kommuner i Viborg Amt, hvor $\frac{1}{3}$ af Skatteindtægten maa anvendes til Forrentning og Afdrag paa Laan, der er optaget til Bygning af Privatbaner. Naar hertil nu kommer, at sidste Aar har disse Privatbaner paa Grund af de særlige Forhold, som herskede her i Landet, givet et betydeligt Underskud — det er saaledes, at enkelte af de nødstedte Kommuner maa betale indtil 10 000 Kr. hver i Underskud —, vil man forstaa, at disse mægtige Byrder tynger meget haardt paa Kommunerne.

Naar man endvidere erindrer, at disse Kommuner maa være med til gennem deres Skatter at bidrage til Statsbanernes Underskud, saa er det ikke saa sært, at Befolkningen paa disse Egne reagerer og henvender sig til de stedlige Repræsentanter og beder dem tale deres Sag overfor den højtærede Regering og Rigsdagen.

I Viborg Amt er vi særlig uheldigt stillet, idet vi har faaet anlagt 3 Privatbaner i den alldyrreste Tid, og siden er saa den stærke Biltrafik kommet til, der fuldstændig har revolutioneret Forholdene, saaledes at Privatbanerne har yderst vanskeligt ved at konkurrere med disse Biler. Jeg maa endvidere nævne, at Privatbanerne blev paabegyndt paa et Tidspunkt, da man ikke kunde se, at Biltrafikken vilde tage den rivende Udvikling, som senere er sket.

Man kan naturligvis sige, at Befolkningen burde ikke have modtaget Statens Hjælp til Bygning af disse Privatbaner. Men Forholdet er det, at paa enkelte Egne havde Beboerne over 2 Mil til nærmeste Station, og man kan derfor ikke fortanke dem i, at de ønskede at komme i Besiddelse af de Trafikmidler, man havde paa andre Egne.

Selvfølgelig kan man ogsaa paa anden Maade end ved en Nedsættelse af Tilslutningsafgiften komme Privatbanerne til Hjælp; der har ved mange Lejligheder her lydt Røster i saa Henseende, idet man har sagt, at man kunde komme dem til Hjælp derved, at Statsbanerne deltog i Underskuddet i det Forhold, i hvilket Statsbanerne havde Aktier i Privatbanerne.